

Αγαπημένα μου παιδιά,

Στις 30 του Γενάρη, το σχολείο μας γιορτάζει είναι η γιορτή των **Τριών Ιεραρχών**. Βέβαια σ αυτές τις περιπτώσεις το πρώτο πράγμα που ρωτάτε εσείς είναι αν έχουμε μάθημα.

Αυτό που πρέπει όμως να ρωτήσουμε είναι ποιοι ήταν αυτοί οι άνθρωποι, τι έκαναν και γιατί τέλος πάντων τους γιορτάζουμε.

Θα ήθελα να σας πω δυο πράγματα για τους Τρεις Ιεράρχες .
Καταρχάς ήταν:

ο Βασίλειος ο Μέγας,

ο Γρηγόριος ο Θεολόγος,

ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

Αυτοί, παιδιά, ήταν άνθρωποι μορφωμένοι, σοφοί, διάβαζαν τους αρχαίους Έλληνες, μελετούσαν. Αφιέρωσαν όμως τη ζωή τους στο συνάνθρωπο τους.

Μπορούσαν να ζήσουν πλούσια, είχαν λεφτά.

Ξέρετε όμως τι έκαναν; Τα μοίρασαν όλα στους φτωχούς.

Έχτισαν σχολεία, νοσοκομεία, γηροκομεία, μοίραζαν καθημερινά φαγητό στους φτωχούς και ζούσαν μια ζωή απλή.

Όταν ακούμε παιδιά για τέτοιους ανθρώπους, ανθρώπους δηλαδή που έδωσαν τα πάντα για τους άλλους -δεν έχει σημασία αν ήταν άγιοι της εκκλησίας, ήρωες του 1821, του 1940, φοιτητές που σκοτώθηκαν στο πολυτεχνείο- αυτό που πρέπει να σκεφτόμαστε είναι: εμείς τι κάνουμε σήμερα για να βοηθήσουμε τον διπλανό μας;

Θα μου πείτε φυσικά ούτε σχολεία μπορούμε να χτίσουμε, ούτε λεφτά να μοιράζουμε συνέχεια.

Όχι, παιδιά, δεν είναι απαραίτητο αυτό.

Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να αγκαλιάσουμε τον διπλανό μας.

Δεν έχουμε όλοι το ίδιο χρώμα, μπορεί να μην έχουμε την ίδια πατρίδα, μπορεί να μην έχουμε την ίδια θρησκεία, ζούμε όμως

όλοι μαζί, στον ίδιο τόπο, στο ίδιο σχολείο, στην ίδια γειτονιά, στην ίδια πόλη, στην ίδια χώρα, ζούμε όλοι πάνω στη γη και είμαστε όλοι ίσοι.

Δεν πρέπει να μας νοιάζει που ο άλλος είναι διαφορετικός από μας. Θέλουμε όμως να περνάει καλά μαζί μας, να είναι ευτυχισμένος.

Εμείς βοηθάμε αυτόν και αυτός εμάς, γιατί παιδιά, κανένας άνθρωπος δε μπορεί να ζήσει μόνος του, κανένας λαός δε μπορεί να ζήσει μόνος του.

Αυτό το ήξεραν οι Τρεις Ιεράρχες γι αυτό και έδωσαν ό,τι είχαν και δεν είχαν, για τους άλλους.

Σκεφτείτε:

Ο καθένας μας μπορεί να είναι ένας μικρός Ιεράρχης.

Δηλαδή, τι;

Ο καθένας μας μπορεί να είναι ... άνθρωπος.

Παππούς Ευαίσιγγλος

